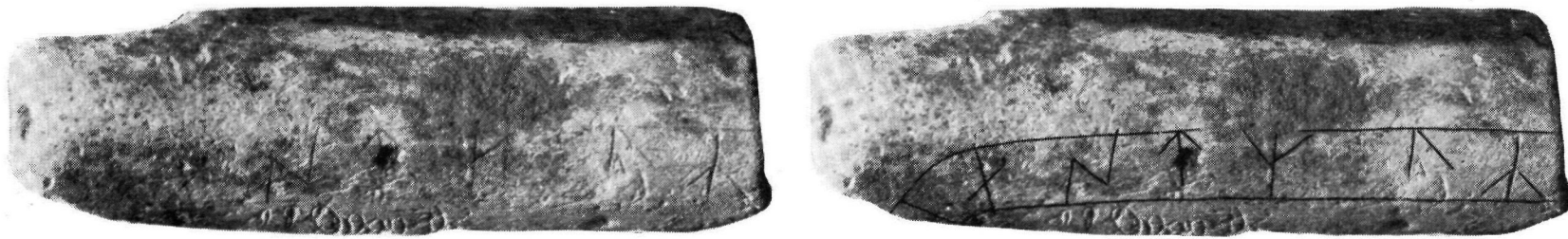

0,9 cm. Det är avbrutet i båda ändarna och kluvet längs efter. Från båda ändarna är det uppborrat, troligen för att tjäna som skaft till en syl e. dyl.

Sö 379. Länna.

Förstoring $\frac{2}{1}$. På bilden till höger är ristningen ifylld med färg.

Runorna, som utgöra slutet av runraden, stå inom en ram av parallella, fint inristade linjer. På vänstra sidan böjer ramen av nedåt, och runraden har säkerligen börjat på den nu förlorade delen av benstycket.

Inskrift:

iastmkr

Första runan är svagt synlig, men säker. Den korsas på mitten av ett tvärstreck, liknande bistaven i **n**. Detta streck förefaller emellertid vara av en annan art än den fina ristningen i övrigt. Övriga runor äro fullt tydliga. Mellan **t** och **m** har tydligen ett **b** blivit uteglömt.

380. Bergaholm, Salems sn, Svartlösa hd.

Pl. 217.

Litet fragment av en runsten, funnet vid vägarbete å Vällingevägen, omkring 100 m. S om den plats, där Sö 304 står rest.

Röd sandsten. Storlek 0,23 × 0,15 m. Endast en bit slinga med två runor och en del av en tredje finnes kvar på det lilla fragmentet: **fn-**.

381. Ladvik, Salems sn, Svartlösa hd.

Pl. 217.

Fragment av en runsten, funnet hösten 1933 vid traktorsplöjning på ung. 30 cm:s djup i åkern omkring 500 m. SÖ om Ladviks gård, omkring 5 m. S om vägen Viksberg—Lundby—Bergaholm. Det fördes till vägkanten, där det nu ligger i släntan ned mot åkern.

Röd sandsten. Höjd 1,12 m., bredd 1,06 m. Trots fragmentets tämligen stora dimensioner innehåller det endast en liten del av en uppenbarligen ganska stor ristning.

Inskrift:

... **t**: igul: faþu ...

... [a]t Igul, faðu[r] ...

»... efter Igul (sin) fader ...

Runan 3 **g** har en tydligt huggen, djup prick.

Om namnet *Igull* se ovan Sö 232.